

31993L0030

L 188/11

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

29.7.1993

DIRECTIVA 93/30/CEE A CONSILIULUI
din 14 iunie 1993
privind dispozitivele de avertizare sonoră pentru autovehiculele cu două sau trei roți

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100a,

având în vedere Directiva 92/61/CEE a Consiliului din 30 iunie 1992 privind omologarea de tip a autovehiculelor cu două sau trei roți ⁽¹⁾,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽²⁾,

în cooperare cu Parlamentul European ⁽³⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽⁴⁾,

întrucât piața internă cuprinde un spațiu lipsit de frontiere interne, în care este asigurată libera circulație a mărfurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor; întrucât trebuie adoptate măsuri necesare în acest scop;

întrucât, în ceea ce privește dispozitivele de avertizare sonoră, autovehiculele cu două sau trei roți trebuie, în cadrul fiecărui stat membru, să îndeplinească anumite caracteristici tehnice stabilite prin dispoziții obligatorii, care diferă de la un stat membru la altul; întrucât, ca o consecință a acestor diferențe, astfel de dispoziții constituie o barieră în calea comerțului din cadrul Comunității;

întrucât aceste bariere în calea funcționării pieței interne pot fi înlăturate dacă toate statele membre adoptă aceleași dispoziții în locul normelor lor naționale;

întrucât este necesar să se adopte prevederi armonizate privind dispozitivele de avertizare sonoră pentru autovehiculele cu două sau trei roți, astfel încât să se poată aplica fiecărui tip de vehicul procedurile de omologare de tip și omologare de tip pentru componente stabilite în Directiva 92/61/CEE;

întrucât, date fiind amploarea și impactul acțiunilor propuse pentru sectorul respectiv, măsurile comunitare prevăzute în prezenta

directivă sunt necesare și absolut esențiale pentru îndeplinirea scopului avut în vedere și anume acela de a stabili omologarea de tip pentru vehicule la nivel comunitar; întrucât acest scop nu poate fi îndeplinit în mod corespunzător de către statele membre în mod individual;

întrucât, pentru a facilita accesul pe piețele țărilor din afara Comunității, pare a fi necesară stabilirea unor echivalențe între dispozițiile din prezenta directivă și cele prevăzute în Regulamentul nr. 28 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (UN/ECE),

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă se aplică dispozitivelor de avertizare sonoră pentru toate tipurile de vehicule, așa cum sunt definite la articolul 1 din Directiva 92/61/CEE.

Articolul 2

Procedurile pentru acordarea omologării de tip pentru componente cu privire la dispozitivele de avertizare sonoră pentru un tip de autovehicul cu două sau trei roți, a omologării de tip pe componente pentru un dispozitiv de avertizare sonoră sub formă de componentă, precum și condițiile care reglementează libera circulație a unor astfel de vehicule și introducerea fără impedimente pe piață a unor dispozitive de avertizare sonoră sunt cele prevăzute în capitolele II și III din Directiva 92/61/CEE.

Articolul 3

În conformitate cu dispozițiile articolului 11 din Directiva 92/61/CEE, prin prezenta se confirmă echivalența între dispozițiile stabilite prin prezenta directivă și cele stabilite prin Regulamentul nr. 28 UN/ECE (E/ECE/TRANS/505 — Rev.1/Add. 27).

Autoritățile statelor membre care acordă omologarea de tip pe componente acceptă omologări acordate în conformitate cu prevederile din Regulamentul nr. 28 menționat anterior, precum și marcajele de omologare de tip pentru componente, ca o alternativă la omologările corespunzătoare acordate în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.

⁽¹⁾ JO L 225, 10.8.1992, p. 72.

⁽²⁾ JO C 293, 9.11.1992, p. 15.

⁽³⁾ JO C 337, 21.12.1992, p. 103 și JO C 150, 31.5.1993.

⁽⁴⁾ JO C 73, 15.3.1993, p. 22.

Articolul 4

Prezenta directivă poate fi modificată în conformitate cu articolul 13 din Directiva 70/156/CEE ⁽¹⁾, pentru:

- a lua în considerare orice modificări aduse la Regulamentul ECE menționat la articolul 3;
- a adapta anexa la progresul tehnic.

Articolul 5

(1) Statele membre adoptă și publică dispozițiile necesare respectării prezentei directive până cel târziu la 14 decembrie 1994. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

De la data menționată în primul paragraf, statele membre nu pot, din motive legate de dispozitivele de avertizare sonoră, să interzică punerea inițială în funcțiune a vehiculelor care respectă prezenta directivă.

Statele membre aplică dispozițiile menționate la primul paragraf de la 14 iunie 1995.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 14 iunie 1993.

Pentru Consiliu
Președintele
J. TRØJBORG

⁽¹⁾ JO L 42, 23.2.1970, p. 1, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 92/53/CEE (JO L 225, 10.8.1992, p. 1).

ANEXA I

CERINȚE PRIVIND OMOLOGAREA DE TIP PENTRU COMPONENTE A DISPOZITIVELOR DE AVERTIZARE SONORĂ

1. DEFINIȚII

În înțelesul prezentei directive:

- 1.1. „dispozitiv de avertizare sonoră” înseamnă un dispozitiv care emite un semnal acustic al cărui scop este de a avertiza asupra prezenței sau asupra unei manevre a unui vehicul aflat într-o situație periculoasă de trafic;
 - 1.1.1. un dispozitiv care cuprinde mai multe orificii de emisie sonoră acționate de către o singură sursă de energie este considerat dispozitiv de avertizare sonoră;
 - 1.1.2. un dispozitiv de avertizare sonoră care cuprinde mai multe componente, fiecare dintre ele emițând un semnal acustic și care funcționează simultan ca urmare a acționării unui singur element de control este considerat ca fiind un singur dispozitiv de avertizare sonoră;
- 1.2. „tip de dispozitiv de avertizare sonoră” înseamnă dispozitive de avertizare sonoră care nu diferă esențial între ele și anume în ceea ce privește următoarele aspecte:
 - 1.2.1. marca comercială sau denumirea;
 - 1.2.2. principiul de funcționare;
 - 1.2.3. tipul sursei de alimentare (curent continuu, curent alternativ, aer comprimat);
 - 1.2.4. forma exterioară a carcasei;
 - 1.2.5. forma și dimensiunile diafragmei (diafragmelor);
 - 1.2.6. forma sau tipul orificiului (orificiilor) de emisie a sunetelor;
 - 1.2.7. frecvențele nominale ale sunetului;
 - 1.2.8. tensiunea nominală de alimentare;
 - 1.2.9. în cazul dispozitivelor de avertizare sonoră alimentate direct de la o sursă externă de aer comprimat: presiunea nominală de funcționare.

2. CERINȚE

- 2.1. Dispozitivele de avertizare sonoră trebuie să emită un sunet continuu și uniform, iar spectrul lor de frecvență nu trebuie să varieze în mod perceptibil în timpul funcționării. În cazul dispozitivelor de avertizare alimentate în curent alternativ, dispoziția de față se aplică doar la viteză constantă a generatorului, această viteză încadrându-se în limitele specificate la punctul 3.3.2.
- 2.2. Dispozitivele de avertizare trebuie să prezinte caracteristici sonore (distribuție spectrală a energiei sonore, nivel de presiune sonoră) și caracteristici mecanice astfel încât, în ordinea specificată, să corespundă testărilor descrise la punctele 3 și 4.

3. MĂSURĂRILE NIVELULUI SONOR

- 3.1. Dispozitivele de avertizare sonoră trebuie testate de preferință într-un mediu lipsit de ecou. Alternativ, ele pot fi testate într-o cameră semisurdă sau în spațiu liber. În acest caz, trebuie luate măsuri de precauție pentru a evita reflexiile cu solul în zona de măsurare, de exemplu prin folosirea unor ecrane absorbante. Trebuie să se verifice că nivelul de distorsiune sferică nu depășește 1 dB în interiorul unei emisfere având raza de cel puțin 5 m, până la frecvența maximă de măsură, acesta fiind în special de-a lungul direcției de măsurare și la înălțimea dispozitivului și a microfonului. Zgomotul ambiental trebuie să fie cu cel puțin 10 dB mai scăzut decât nivelul de presiune sonoră care trebuie măsurat.

Dispozitivul supus testărilor și microfonul trebuie să fie situate la aceeași înălțime. Această înălțime trebuie să fie cuprinsă între 1,15 și 1,25 m. Linia de sensibilitate maximă a microfonului trebuie să coincidă cu direcția de-a lungul căreia nivelul sunetului emis de dispozitivul de avertizare este la nivel maxim.

Microfonul trebuie poziționat astfel încât diafragma sa să fie situată la o distanță de $2 \pm 0,01$ m de planul de ieșire a sunetului emis de dispozitiv. Aceeași distanță față de dispozitive având mai multe ieșiri trebuie determinată în raport cu planul de ieșire cel mai apropiat de microfon.

- 3.2. Măsurările nivelului de presiune acustică trebuie să includă folosirea unui sonometru cu precizie de clasa I care îndeplinește criteriile enunțate în Publicația nr. 651 a IEC, prima ediție (1979).

Toate măsurările trebuie efectuate folosind constanta de timp „rapid”. Pentru a măsura nivelele globale de presiune acustică trebuie folosită curba de ponderare (A).

Pentru analiza spectrului sunetului emis trebuie folosită metoda de transformare Fourier a semnalului sonor. Alternativ, pot fi utilizate filtre de octava a treia care îndeplinesc criteriile stabilite în Publicația nr. 225 a IEC, prima ediție (1966).

În acest caz, nivelul de presiune acustică în banda de frecvență de octavă centrată pe 2 500 Hz este determinat prin adăugarea valorilor medii pătratice ale presiunilor acustice din benzile de trei octave centrate pe frecvențele de 2 000 Hz, 2 500 Hz și 3 150 Hz. În toate cazurile, numai metoda de transformare Fourier poate fi considerată de referință.

- 3.3. Dispozitivul de avertizare sonoră trebuie să fie alimentat la una din următoarele tensiuni, după cum este cazul:

- 3.3.1. în cazul dispozitivelor de avertizare sonoră alimentate în curent continuu, la o tensiune de testare de 6,5 V, 13 V sau 26 V, măsurată la ieșirea sursei electrice, corespunzător unei tensiuni nominale de 6 V, 12 V sau respectiv 24 V;

- 3.3.2. în cazul dispozitivelor de avertizare sonoră care primesc curent continuu furnizat de către un generator electric de tipul celui folosit în mod normal de către acest tip de dispozitiv. Caracteristicile acustice ale acestui tip de dispozitiv de avertizare trebuie înregistrate la viteze ale alternatorului de 50, 75 și 100 % din viteza maximă de regim permanent specificată de către fabricantul alternatorului. Alternatorul nu trebuie să aibă alte sarcini electrice în timpul testării. Testarea de durabilitate descrisă la punctul 4 trebuie executată la viteza specificată de către fabricantul echipamentului și selectată din domeniul la care s-a făcut referire anterior.

- 3.4. Dacă se folosește curent redresat în scopul testării unui dispozitiv de avertizare sonoră alimentat în curent continuu, componenta alternativă a tensiunii la bornele sale, măsurată vârf la vârf în timpul funcționării dispozitivului de avertizare, nu trebuie să depășească 0,1 V.

- 3.5. Rezistența conductorului electric pentru dispozitivele de avertizare sonoră alimentate în curent continuu, incluzând rezistența bornelor și a contactelor, trebuie să fie cât mai apropiată de:

- 0,05 Ω , la o tensiune nominală de 6 V;
- 0,10 Ω , la o tensiune nominală de 12 V;
- 0,20 Ω , la o tensiune nominală de 24 V.

- 3.6. Dispozitivul de avertizare sonoră trebuie montat rigid, folosind piesa sau piesele concepute în acest scop de către fabricant, pe un suport a cărui masă să fie de cel puțin 10 ori mai mare decât cea a dispozitivului de avertizare supus testării și de cel puțin 30 kg. În plus, suportul trebuie aranjat astfel încât vibrațiile și reflexiile pe pereții săi să nu aibă vreo influență semnificativă asupra rezultatelor măsurărilor.

- 3.7. În condițiile menționate mai sus, nivelul sonor ponderat de tip A nu trebuie să depășească următoarele valori:

- (a) 115 dB(A) în cazul dispozitivelor de avertizare sonoră destinate în principal motoretelor, motocicletelor și triciclorilor care dezvoltă o putere de maximum 7 kW;
- (b) 118 dB(A) în cazul dispozitivelor de avertizare sonoră destinate în principal motocicletelor și triciclorilor care dezvoltă o putere de peste 7 kW;

- 3.7.1. În plus, nivelul de presiune acustică în cadrul benzii de frecvență de 1 800-3 550 Hz trebuie să fie superior celui al oricărei componente de frecvență mai mare de 3 550 Hz și în orice caz trebuie să fie de cel puțin:

- (a) 90 dB(A) în cazul dispozitivelor de avertizare sonoră destinate în principal motoretelor;

- (b) 95 dB(A) în cazul dispozitivelor de avertizare sonoră destinate în principal motocicletelor și triciclorilor care dezvoltă o putere de maximum 7 kW;
- (c) 105 dB(A) în cazul dispozitivelor de avertizare sonoră destinate în principal motocicletelor și triciclorilor care dezvoltă o putere de peste 7 kW.
- 3.7.2. Dispozitivele de avertizare sonoră care prezintă caracteristicile descrise la punctul 3.7.1 litera (c) pot fi folosite pe vehiculele descrise la punctul 3.7.1 literele (a) și (b), în timp ce dispozitivele de avertizare sonoră care prezintă caracteristicile sonore descrise la punctul 3.7.1 litera (b) pot fi folosite pe motorete.
- 3.8. Caracteristicile stabilite anterior trebuie de asemenea îndeplinite de către orice dispozitiv de avertizare sonoră care a fost supus testării de anduranță descrise la punctul 4. Variațiile de tensiune trebuie să se încadreze fie între 115 și 95 % din valoarea nominală, în cazul dispozitivelor de avertizare sonoră alimentate în curent continuu, fie între 50 și 100 % din viteza maximă de regim permanent a alternatorului, stabilită de către fabricantul acestuia, în cazul dispozitivelor de avertizare sonoră alimentate în curent alternativ.
- 3.9. Timpul de întârziere între momentul acționării și momentul în care sunetul atinge valoarea minimă impusă la punctul 3.7 nu trebuie să depășească 0.2 secunde, măsurat la o temperatură ambiantă de 20 ± 5 °C. Această condiție se aplică în special dispozitivelor de avertizare pneumatice sau electropneumatice.
- 3.10. În condițiile de alimentare prevăzute de către fabricanți, dispozitivele de avertizare pneumatice sau electropneumatice trebuie să îndeplinească performanțe acustice la fel cu acelea stabilite pentru dispozitivele de avertizare electrice.
- 3.11. Valorile minime menționate anterior trebuie obținute pentru fiecare dintre componentele individuale ale unui dispozitiv multitonat care poate emite sunete în mod independent. Nivelul sonor general maxim trebuie atins cu toate părțile componente funcționând în același timp.
4. TESTAREA DE ANDURANȚĂ
- 4.1. Dispozitivul de avertizare sonoră trebuie alimentat la tensiunea nominală și cu rezistența conductorului specificate la punctele 3.3-3.5 și acționat:
- de 10 000 de ori, în cazul dispozitivelor destinate în principal motoretelor, motocicletelor și triciclorilor care dezvoltă o putere de maximum 7 kW, și, respectiv,
 - de 50 000 de ori, în cazul dispozitivelor destinate în principal motocicletelor și triciclorilor care dezvoltă o putere de peste 7 kW,
- într-un ciclu format din o secundă acționat, urmat de patru secunde neacționat. În timpul testării de anduranță, dispozitivul de avertizare sonoră trebuie expus unui curent de aer forțat, având o viteză de aproximativ 10 m/s.
- 4.2. Dacă testarea este executată într-o încălțată izolată, aceasta trebuie să aibă un volum suficient de mare încât să asigure disiparea normală a căldurii emise de dispozitivul de avertizare în timpul testării de anduranță.
- 4.3. Temperatura ambiantă din camera de testare trebuie să fie între + 15 și + 30 °C.
- 4.4. Dacă, după efectuarea a jumătate din numărul cerut de acționări, caracteristicile nivelului sonor sunt alterate în comparație cu cele de dinaintea testării, dispozitivul de avertizare sonoră poate fi reglat. Când numărul total necesar de acționări a fost atins, dispozitivul de avertizare sonoră trebuie să corespundă testării descrise la punctul 3, după ce a fost din nou reglat, dacă este cazul.
- 4.5. Dispozitivele de avertizare sonoră electropneumatice pot fi unse cu uleiul recomandat de către fabricant la fiecare 10 000 acționări.
5. MARCA DE OMOLOGARE DE TIP PENTRU COMPONENTE
- 5.1. Toate dispozitivele de avertizare sonoră care corespund tipului căruia i s-a acordat omologare de tip pentru componente trebuie să poarte o marcă de omologare de tip pentru componente care să îndeplinească dispozițiile stabilite în anexa V la Directiva 92/61/CEE a Consiliului.

*Appendicele 1***Document informativ cu privire la un tip de avertizor sonor destinat autovehiculelor cu două sau trei roți**

(a se anexa la cererea pentru omologarea de tip pentru componente, în cazul în care este depusă separat de cererea de omologare de tip a autovehiculului)

Nr. de ordine (atribuit de solicitant):

Cererea pentru omologare de tip pentru componente privind un tip de avertizor sonor destinat autovehiculelor cu două sau trei roți trebuie să conțină informațiile stabilite în cadrul anexei II la Directiva 92/61/CEE a Consiliului partea A punctele 9.5.1-9.5.4.

Apendicele 2

Denumirea administrației

Certificat de omologare de tip pentru componente pentru un tip de avertizor sonor destinat autovehiculelor cu două sau trei roți

MODEL

Raport nr. efectuat de către serviciul tehnic la data

Omologarea de tip pentru componente nr.: Extensie nr.:

1. Marca dispozitivului de avertizare sonoră:
2. Tipul dispozitivului de avertizare sonoră și vehiculul (vehiculele) cărui(a) (le) este destinat [se trece puterea dezvoltată de motocicletă și triciclu ($\leq 7\text{kW}$ sau $> 7\text{kW}$):
3. Numele și adresa producătorului:
4. Numele și adresa reprezentantului producătorului (dacă există):
5. Data la care dispozitivul de avertizare sonoră a fost trimis pentru testare:
6. Omologare de tip pentru componente acordată/refuzată ⁽¹⁾:
7. Locul:
8. Data:
9. Semnătura:

⁽¹⁾ Se elimină ce nu corespunde.

ANEXA II

CERINȚE PRIVIND MONTAREA DISPOZITIVELOR DE AVERTIZARE SONORĂ PE AUTOVEHICULE CU DOUĂ SAU TREI ROȚI

1. DEFINIȚII

În înțelesul prezentei directive:

- 1.1. „tip de vehicul” înseamnă vehicule care nu diferă în mod esențial între ele și anume în ceea ce privește:
 - 1.1.1. numărul și tipul (tipurile) de dispozitive de avertizare sonoră montate pe vehicul;
 - 1.1.2. sistemele de prindere pe vehicul ale dispozitivelor de avertizare;
 - 1.1.3. poziția dispozitivelor de avertizare pe vehicul;
 - 1.1.4. rigiditatea părților structurale la care este montat (sunt montate) dispozitivul (dispozitivele) de avertizare sonoră;
 - 1.1.5. forma și materialele folosite pentru partea din față a caroseriei, care sunt susceptibile a afecta nivelul sunetelor emise de către dispozitivul (dispozitivele) de avertizare și a le masca.

2. CERINȚE

- 2.1. Toate vehiculele trebuie prevăzute cu un dispozitiv de avertizare sonoră căruia i s-a acordat o omologare de tip pe componente conform prezentei directive sau Directivei 70/388/CEE a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele de avertizare sonoră pentru autovehicule (¹); cu toate acestea, motorele echipate cu un motor de putere sub 0,5 kW, a căror viteză maximă nu depășește 25 km/h, pot fi echipate fie cu un dispozitiv de avertizare sonoră omologat, fie cu un dispozitiv mecanic de avertizare neomologat. În acest din urmă caz, fabricantul trebuie să declare că un asemenea dispozitiv mecanic se conformează cerințelor instituite pentru acel tip de dispozitiv în statul membru în care acea motoretă de performanță scăzută urmează să fie comercializată.
- 2.2. Tensiunea de testare trebuie să fie cea stabilită la punctul 3.3 din anexa I.
- 2.3. Nivelurile presiunii sonore trebuie să fie măsurate în condițiile stabilite la punctul 3.2 din anexa I.
- 2.4. Nivelul de presiune acustică ponderat de tip A al sunetului emis de către dispozitivul (dispozitivele) montat(e) pe vehicul trebuie măsurat la 7 m în fața vehiculului, acesta fiind poziționat într-un loc deschis, solul fiind cât se poate de neted și, în cazul dispozitivelor de avertizare sonoră alimentate în curent continuu, motorul vehiculului fiind oprit.
- 2.5. Microfonul aparatului de măsurare trebuie să fie poziționat aproximativ în planul median longitudinal al vehiculului.
- 2.6. Nivelul de presiune acustică al zgomotului ambiental și al zgomotului produs de vânt trebuie să fie cu cel puțin 10 dB(A) mai mic decât nivelul de sunet ce trebuie măsurat.
- 2.7. Nivelul maxim de presiune acustică trebuie căutat într-o zonă situată între 0,5 și 1,5 m deasupra nivelului solului.
- 2.8. Atunci când este măsurat în condițiile specificate la punctele 2.2 - 2.7, nivelul maxim al sunetului (punctul 2.7) emis de dispozitivul de avertizare sonoră în timpul testării trebuie să fie de cel puțin:
 - (a) 75 dB(A) și maximum 112 dB(A) pentru motorete;
 - (b) 80 dB(A) și maximum 112 dB(A) pentru motociclete și tricicluri a căror putere dezvoltată nu depășește 7 kW;
 - (c) 93 dB(A) și maximum 112 dB(A) pentru motociclete și tricicluri a căror putere depășește 7 kW.

(¹) JO L 176, 10.8.1970, p. 12, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 87/354/CEE (JO L 192, 11.7.1987, p. 43).

*Apendicele 1***Document informativ privind instalarea unui dispozitiv de avertizare sonoră pe un tip de autovehicul cu două sau trei roți**

(a se anexa la cererea de omologare de tip pentru componente, în cazul în care este depusă separat de cererea de omologare de tip pentru vehicul)

Nr. de ordine (atribuit de solicitant):

Cererea pentru omologarea de tip pentru componente privind instalarea unui dispozitiv de avertizare sonoră pe un anumit tip de autovehicul cu două sau trei roți trebuie să conțină informațiile stabilite în cadrul următoarelor puncte din anexa II la Directiva 92/61/CEE a Consiliului partea A punctele:

- 0.1
 - 0.2
 - 0.4-0.6
 - 3.2.5-3.2.5.2.2
 - 9.5.5.
-

Apendicele 2

Denumirea administrației

Certificat de omologare de tip pentru componente privind instalarea unui dispozitiv de avertizare sonoră pe un tip de autovehicul cu două sau trei roți

MODEL

- Raport nr. efectuat de către serviciul tehnic la data
- Omologare de tip pentru componente nr.: Extensie nr.:
1. Marca comercială sau denumirea vehiculului:
 2. Tipul vehiculului:
 3. Numele și adresa producătorului:
 4. Numele și adresa reprezentantului producătorului (dacă există):
 5. Data la care vehiculul a fost trimis pentru testări:
 6. Omologare de tip pentru componente acordată/refuzată ⁽¹⁾:
 7. Locul:
 8. Data:
 9. Semnătura:

⁽¹⁾ Se elimină ce nu corespunde.